

1940-08-02

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Niels Th. Mortensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Omtalte personer:

Markus Bjerre

Frida Hansen

Peder Mortensen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller er kørt i den forkerte retning med toget og mener, at hun sidder i uheld. Derudover skriver hun, at hun i disse tider kan tvivle på kunsten væsentlighed, men hun mener også, at kunsten kan rykke én "bort fra det som ligger lige for døren, og ind i en evig verden".

TRANSSKRIFTION

2-8-40

Kære Niels Th. M.

Jeg sidder i en hedeplantasje lige ved den usselige stationsby Stakroge.

Jeg er kørt i forkert retning fra S. Omme, og skal vente 6 timer for at komme tilbage og videre mod Kolding.

Jeg sidder i uheld, mine planer bliver stadig forstyrrede - af brækkede ben, af blæst - og af for megen solskin og af dumhed. Men her er ikke ilde, en stor sort tørvemose, hvor en nøgen mand gaar og sveder og vender tørv.

Hvor er De? I Vestjylland kan man ikke undgaa at blive meget urolig i sindet, og angst for Danmark. Somme tider synes jeg kunst er uvæsentlig i disse tider, til andre tider, at det er en livsbetingelse og en frelse, ialfald, vi maa bruge de evner vi har faaet. De maa digte og jeg maa male. Deres digte har glædet en halv snes mennesker, som jeg har læst dem for - om ikke for andet - saa fordi kunst rykker een bort fra det som ligger lige for døren, og ind i en evig verden.

Markus Bjerre har ingen sans for malerier men meget for digte.

(Den mand der vender tørv har større udholdenhed ved sit arbejde end jeg ved mit.)

(Jeg er uheldig! nu gik min kaffeflaske itu og oversprøjtede mit tøj og mine ting.)

Er De nu snart klar over, at skrive breve kan jeg ikke. maaske kan jeg bedre hvis

vi kender hinanden om et aar eller to.
- skønt jeg tror det ikke. Det har jeg vist dermed
som med dans - det har jeg heller ingen lyst
til mere. men jeg har lyst til at male.
De er i brevskrivningsalderen.
Jeg vil ønske De har opgivet Kbh. turen.
Venlig hilsen til Dem alle 3
fra Olivia

2-8-80

Kon Nils Th. M.

jeg ridd i en hede plantasje lige
ved den enselige stationsby Stakroge.
for i høst i foråret rejsen fra S. Omske,
og skal vente 6 timer for at komme
tilbage og vider mod Kolding -
jeg ridd i uheld, mine plauer
blive stadig forstyrrede - af
brøkkede bær, af bløst - og af
for meget af dinkhed. Men her er ikke ilde,
en stor roft forer mere, hvor en nogen
mand gaar og sender og under tår.
Hvor er De? I Vestjylland kan man
ikke undgå at blive meget urolig i sinde,
og angst for Danmark. Somme tider synes
i kunst i uroen i disse tider, til andre
tider, at det er en livsbekymring og en fejl,
ialfald, vi må bruge de værter vi har
fandt. De må dogte og is må make.
Deres digte har glødet en halv snes
mennesker, som is har løst dem for. - om
ikke for andet - som fordi kunst og ikke

en kost for det som ligge lige for døren,
og ind i en rigtig verden.

Mathias Bjørn har ingen sans for maleri
men meget for digte.

(Den mand der endelig blev han større udholdende
end sit arbejde med os ved mit.)

(A uheldig i mig gik min kaffebløst stue
og oversprøjtede mit tøj og mine ting.)

Er de nu snart klar over, at skrive breve
kan være ikke. måske kan vi bedre hvis
vi kender hinanden om at sætte os to.

Skært er den det ikke. Det har jeg vist dem
som med dans - det har vi heller ingen lyst
til mere. men vi har lyst til at male.

De er i bogen skrive allerede. ~~vi~~

for vil ønske de har opgjort Kbh. kvin.

Venlig hilsen til Dem alle 3
for Oliver.